

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput LII. Corollarium secundum contra eundem Bartholomæum Fibum,
Guillilmum le Maire, & Alexium Minez.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

rejecit Probabilismum, aliam matrem non habere quam hæresim Janſenianam. Ita quidem ex Caramuele Terillus in præfatione ſui tractatus de Reg. mor. Et poſt Terillum Bartholomæus Fibus in ſua Apologia pro conscient. infirm. c. 1. §. 6. Sed verus ipſis reponeretur, Probabilismum aliam matrem non habere niſi rationem errantem, niſi novitatem toti Antiquitati repugnantem, niſi mollitiem humanis cupiditatibus lenocinantem. Iſta namque veriſſima eſſe declarat tot Episcoporum ſolemne iudicium: Illud falſiſſimum calumnioſumque eſſe, perpicuum eſt ex eo, quod doctrina rejiciens Probabilismum matrem habeat totam Antiquitatem, & Authorem Spiritum ſanctum in divinis Litteris, Authores SS. Pontifices in Canonibus ſacris, Authores SS. Patres, Authores S. Thomam, omneſque Theologos veteres, uſque ad ſæculi præcedentis ferè finem, uti vidimus à cap. 37. ad 45. Nunquid Janſeniſta Spiritus ſanctus? Nunquid Janſeniſta tot Summi Pontifices? Nunquid Janſeniſta SS. Patres? Nunquid Janſeniſta S. Thomas, Janſeniſta Theologi omnes uſque ad centum ferè ab hinc annos? Nunquid Janſeniſta omnes ſeu Theologi, ſeu Canoniſta cap. 44. & 45. recenſiti, quos inter plures è Societate, ipſeque Societatis Generalis? Nunquid Janſeniſta tot ſanctiſſimi, doctiſſimique Cardinales, totque Archiepiscopi & Episcopi, tam ibi quam cap. 49. & ſo. producti? Janſeniſtam eo titulo Fagnanum nuncupare veritus non eſt Caramuel in Apologemate, ſed temeritatis ſuæ pœnas dedit per Romanam iſtius Apologematis condemnationem. Nec pluribus opus ad puerilem calumniam retundendam, & unà ostendendum, quam verè & ſapienter Cardinalis Aguirrius ſuprà n. 614. dixerit, ejuſmodi calumniam, ſeu Janſeniſmi objectionem Sociis tam familiarem, dum linguario oribus eorundem injecta coerceri nequit, conemptu aut riſu exhibendam eſſe. Quod hîc tantò juſtius fit, quantò verius, Probabilismum, diù ante hæreſim quinque propoſitionum, à Doctõribus Catholiciffimis reprobatum fuiſſe. Neque ex ipſius reprobatione conſequens eſt aliqua Dei præcepta juſtis eſſe impoſſibilia, vel ignorantiam invincibilem à peccato non excuſare, uti Terillus, cum Caramuele ſuo, infundatiſſimè præterdit. Cùm iſtius prætenſionis vanitas ex dictis c. 21. perſpicua ſit.

CAPUT LII.

Corollarium ſecundum contra eundem Bartholomæum Fibum, Guillelmum le Maire, & Alexium Minez.

642 Conſicitur 2º. Bartholomæum Fibum in Apologia citata c. 2. §. 1. n. 3. proſus falſo, & ineruditè Schweitzero Probabilismum reſellentem dicere autum, quod laboraturus eſſet, ut ſua opinionis patronos inveniret viros bonos vel pauculos, ſimplici numero com-
Tom. I.

prehendendos, quorum auctoritas omni exceptione major ſit, ob ſingularem virtutem, iudicium, doctrinam. Ego certè (inquit) vix unicum hætenus reperi, cui hæc erit cum excellentia ſuffragentur. At verò ſi lectori ſit curioſitas penitus cognoscendi, qui & quales viri graviffimi, præter Societatis totius Doctores, tueantur doctrinam probabilisticam, conſulat Terillum. Authores ipſe probabilistica patronos univerſim omnino ſupra ducentos tum Veteres, tum Recentiores recenſet. Minezium quoque in præfatione ſuæ Theol. Mor. & Guillelmum le Maire in Statuta Saülis Exregis ſect. 1. c. 2. §. 1. n. 1. pari falſitate & ineruditione dicere, probabilisticam eſſe Recentiorum omnium. Iſtorum namque omnium falſitas perſpicua eſt ex ſuprà dictis. Et certiffimè quidem falſa eſſe, reſpectivè ad Veteres, liquidò conſtat ex eo quod in terminis doceant lequendam eſſe opinionem tutiorem, vel certè probabiliorem, ut vidimus cap. 44. fatenturque vel ipſi præcipui Probabiliſta, ut vidimus ibidem §. ultimo. Riſu proinde vel compaſſione dignus eſt Terillus, dum eos pro ſuo referet minori Probabilismo. Falſa quoque eſſe, relativè ad Recentiores, etiam huius ſæculi, manifeſtè conſtat ex tot inſignibus Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis, Theologis (etiam Societatis Jeſu) Canoniffis ſuprà relatis. An non illi viri boni ſunt? An pauculi? An non eorum auctoritas omni exceptione major, ob ſingularem virtutem, iudicium, doctrinam? Nonne temerarius & effrons foret P. Fibus, ſi negaret? Deleat proinde quod inconfideratè & ineruditè ſcripſit. Deleat & immoderatum illud convicium, quo doctiſſimum Theologum Willelmum Wendrokiem c. 1. §. 7. petulanter vocitavit Montalto petulantiorum ſcurram. Sibi dictum puter, quod ibidem Baronio pari immoderatiâ opponit, qui ſic loquitur: Non eſt vir bonus.

Definant etiam Guillelmus le Maire, & 643 Alexius Minez, de Recentiorum omnium patrocinio gloriari. Cùm ne illi quidem centum quinquaginta, allegati à Saraffa, nec centum, allegati à Bordonò, Probabilismo in ſenſu Recentium Probabilistarum omnes patrocinentur, uti oſtendit Thyrius Gonzales Soc. Jeſu Generalis in ſuo tr. de recto uſu opin. prob. diſſert. 2. §. 1. 2. 3. 4. & 5. Necnon diſſert. 13. cap. 2. §. 12. & cap. ult. per totum, ubi probat ſententiam Recentium Probabilistarum (ante Alexandrum VII.) factam eſſe communem ex ſuppoſitione apertè falſa, nimirum, quia multi falſo ſuppoſuerunt, omnes ferè Doctores huius ſæculi aſſeruiſſe licitum uſum opinionis minus probabilis de licito, quamvis oppoſita de illicito appareret eî in actu primo abſolutè veriſſimior. Quod tamen apertè falſum eſſe dicit, quia multi, imò præcipui ex iis, qui ſuſtinuerunt licitum eſſe, ſequi opinionem minus probabilem de licito, relicta probabiliore de illicito, locuti ſunt de opinione minus probabili, non quæ talis ſit

Nnnnn

reduplicativè & formaliter in mente operantis, seu opinionem illam sequentis, sed quæ talis sit specificativè & materialiter, id est quæ à multis existimatur minùs probabilis, sic tamen ut eam sequens, & secundùm eam operans, omnibus prudenter consideratis, fundamenta ipsius existimet omninò probabiliora, ipsamque proinde absolutè judicet veram. Unde Suarez to. 2. de Censuris solùm appellat commune Dogma Theologorum, *unumquemque operari posse juxta suam opinionem probabilem* (sua namque opinio subjectivè est unicuique probabilior) non autem juxta quamcumque opinionem probabilem tam suam, quàm non suam. Hoc sensu (inquit) Suarez ipse l. 6. de legib. c. 8. n. 6. docet, *judicium probabile (proprium utique) in rebus moralibus sufficere ad prudenter operandum*. In eodem sensu Bartholomæus de Ledesma in Summario tract. de pœnit. diff. 14. conclus. 5. cum Soto dicit, pœnitentem *posse perseverare in contractu, quem juxta probabilem opinionem Doctorum probata auctoritatis licitum putat* (eorum opinionem ut propriam amplectens, veramque absolutè judicans) *contra aliorum tamen opinionem (respectivè ad ipsos) probabiliorè, & tutiorè*. Et Bassæus, citatus à Goffar in Compendio Bonacinae, verbo *opinio*, expressè dicit, quòd solus ille, qui judicat opinionem probabilem esse veram, possit illam sequi contra probabiliorè. Nec certè multi ex præcipuis Probabilistis, qui rem ex professo discussurunt, disertè affirmaverunt licitum esse unicuique usum opinionis minùs probabilis de licito, etiàm dum operanti appareat in actu primo minùs probabilis, tam ab intrinsecò, quàm ab extrinsecò, adeòque dum opinio illa operanti appareat probabilius falsa, quàm vera. Nec hoc probant præcipua fundamenta, sive à priori, sive à posteriori, quæ allegant. Cùm præcipuum fundamentum ipsorum à priori sit, quia operans secundùm opinionem probabilem prudenter operatur (moveretur enim gravi & prudenti fundamento) implicat autem operari prudenter, & peccare. Præcipuum verò fundamentum à posteriori, est, quia intolerabile foret onus, & nimis crucians animos timoratorum, si opinionones probabiliores investigare teneremur. At neutrum fundamentum ampliùs probat (si quid probat) quàm quod proximè est dictum, utique prudenter agere, & non peccare eum, qui sequitur opinionem de licito, quæ vulgò æstimatur minùs probabilis, ipsi tamen operanti, omnibus prudenter discussis, videtur omninò vera, melioribusque fundamentis innixa. Utrumque verò adeò frivolum est, ad probandum quòd nemo teneatur sequi opinionem tutiorè, quæ post debitum & prudens examen, ipsi appareat longè probabilior, ut (sine textu expresso) præsumendum non sit insignes illos viros motos fuisse fundamento tam frivolo ad ita censendum. Et prius quidem fundamentum, quòd opinio aliquibus do-

ctis videatur nixa gravi & prudenti fundamento, id est idoneo ad impetrandum prudentem assensum, ad summum probat ipsos secundùm eam operari posse, quia ipsi videtur probabilius vera; non autem aliis, quibus videtur probabilius falsa, quàm vera; respectu quorum proinde opinio illa non nititur fundamento idoneo ad impetrandum ab ipsis prudentem assensum. Posterius verò fundamentum ad summum probat neminem teneri ad sequendas vel investigandas opinionones absolutè probabiliores; sed planè imbelles est ad probandum, neminem teneri ad abstinendum ab usu opinionis minùs probabilis de licito, dum (post debitum examen) ipsi apparet probabilius falsa quàm vera. Denique ex ipsis plures solùm permittunt usum opinionis, sic minùs probabilis, ut sit simpliciter probabilis respectivè ad operantem. Hoc enim r. 2. tr. 18. disput. 3. dub. 6. expressè requirit noster Cornejo, quem Paulus V. *verè dignum Ecclesie Dei Doctorem* appellavit. Hoc etiam requisierunt passim alii. Opinio verò de licito non est simpliciter probabilis respectivè ad operantem, cui, omnibus ritè pensatis, apparet longè probabilius falsa, quàm vera, sed secundùm quid ad summum. Quia in talibus circumstantiis, non est digna prudenti approbatione ipsius, sed eorum dumtaxat, quibus videtur probabilius vera, quàm falsa.

Itaque Probabilismus idèò factus est inter Noviores communis, quia omnes hujus sæculi Doctores ita censere alius post alium, falsò credidit Caramueli, Spinulæ, Bossio, aliisque nonnullis, id asserentibus. Falsò (inquam) quia ex ipsis plerique, iique Nobiliores, longè alio sensu, & suâ eruditione digniori, de probabilitate locuti sunt, quàm ipsi, uti de multis Thomistis ostendit Contensonus Th. ment. & cord. to. 3. differt. 6. c. 2.

Sed tamen, cum Probabilistis liberaliter agentes, ipsis concederemus turbam Recentiorum ferè omnium hujus sæculi, usque ad tempora Alexandri VII. equidem turba illa, cum totius Antiquitatis sensibus, cumque aperta ratione pugnans, nullius vel ferè nullius auctoritatis esset, nec placitis suis probabilitatem, nisi fortè minimam, nedum certitudinem conciliaret. Quia hoc ipso turba illa errare convincitur, quòd à traditione, apertaque ratione recedere probatur. Et quamvis Probabilismus communis ac vulgaris esset in probabilistica Schola; equidem singularis est in Ecclesia, quæ non est ex illa opinione, sed suis vivit, semperque vixit legibus, eoque de moribus tenet ac tenuit sensus, quibus continuâ successione semper imbuta fuit, quosque vel ipsa ratio, Scholasticis tritis non præventa, facillè ex Scripturis, & ipso Christianæ Religionis spiritu elicit; cui & reliqui fideles (quibus comparati Probabilistæ pauculi homines sunt) immò vel ipsi Sapientes Gentilitatis naturalis luminis ductu consentiunt.

Non magnificanda proinde est autoritas ipsorum, non magnificanda opinio à communi Majorum autoritate recedens, prout Deus constare voluit ex variis Probabilitarum sententiis communi ipsorum calculo receptis, sed à reliqua Ecclesia improbatas. Itaque tamen probabilistica opinio pro se haberet plures numero Authores præsentis sæculi, nostra equidem sententia autoritate incomparabiliter prævaleret. *Neque enim ex multitudine Authorum quod melius & æquius est judicari debet* (ut dicitur in l. 1. §. neque C. de vet. jur. enucl.) sed ex Authorum præstantia, & pondere autoritatis ipsorum, ut Navarrus sapiens observat in Manuali c. 27. n. 289. post Alexandrum & Ludovicum Gomez. Sententia verò nostra ex hoc capite incomparabiliter prævaleret sententiæ probabilisticæ. Quid enim sunt centum, vel fortè ducenti Authores hujus sæculi in comparatione omnium penè Doctorum sæculi decimi-terti, decimi-quarti, decimi-quinti, & decimi-sexti? Quid in comparatione S. Thomæ, S. Bonaventuræ, Alexandri de Ales, Scoti, &c.? Quid in comparatione tot SS. Patrum, quos supra reulimus? Quid in comparatione SS. Pontificum, mentem suam solemniter exponentium in Canonibus sacris? Quid in comparatione Spiritus sancti nos docentis in divinis Scripturis?

646 Dicerene audebunt Adversarii cum Gellotio suo & Reginaldo, doctrinam fidei à Veteribus, doctrinam morum à Junioribus potius esse petendam? At oppositum docet Spiritus sanctus Hierem. 6. *Stare super vias vestras, & videre, & interrogare de semitis antiquis, qua sit via bona, & ambulate in ea.* Quia, ut habetur Job. 12. *in Antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia.* Confer quæ dixi Prologomeno... cap...

647 Quid plura? etiam respectivè ad solos Doctores hujus sæculi sententia nostra autoritate longè prævalet. Si enim numerum urgent Adversarii, quid sunt 150. ab ipsis allegati adversus plusquam mille Parochos, tot Cardinales, tot Archiepiscopos, tot Episcopos, tot Ecclesiarum, Synodorum, Academiarum, etiam Parisiensis & Lovanienfis assensum? Si de pondere & præstantia autoritatis sermo est, etiam illi quos proximè nominavi, incomparabiliter prævalent. Quid enim sunt privati illi in comparatione tot Ecclesiæ Rectorum, quibus dijudicandorum dogmatum autoritas divinitus commissa est? Denique si attendere lubeat judicii gravitatem maturitatemque, nihil comparabile habent privatæ disputationes privatorum hominum (è quibus plerique necdum ferventibus hisce controversiis scripserunt; plerique etiam alii alios velut oves absque discussione, imò, ut supra dixi, ex falsa etiam suppositione secuti sunt, in puncto pruriente auribus, in quo verendum est ne maturitatem judicii ipsorum elevarit tentatio placendi hominibus) nihil (inquam) comparabile habent cum solemnibus

Tom. I.

tot Episcoporum judiciis; absque illecebrationis placendi hominibus, imò cum fundata expectatione subeundi invidiam, odium, & calumniam hominum, autoritatem magnam habentium in Aulis Principum. Gravissimis judiciis istis, si judicium adjungas sapientissimorum illorum Cardinalium, qui Probabilissimum, diù à se defensum, post maturiorem considerationem abjurarunt, judicium etiam Generalis Societatis, aliorumque insignium Theologorum de eadem Societate, deque aliis Religiosis Ordinibus, qui ea in re exemplum Cardinalium illorum imitati sunt; simulque consideres quòd nullus unquam alicujus nominis Theologus sententiam nostram semel susceptam repudiaverit: proclive erit concludere, eandem sententiam nostram pondere autoritatis, judicii que maturitate incomparabiliter prævalere.

Quid ad hæc Bartholomæus Fibus? dicit- 648
ne in istis omnibus desiderari tria ad gravem autoritatem à Doctoribus requisita: scilicet
1°. *excellente peritiam in ea materia, quam non obiter, sed accurate Doctor pertractaverat.*
2°. *non superbia præceptis, nec præjudicio vel affectu in alienam partem præoccupatum, sed modestum, maturum & prudens judicium.*
3°. *vitam laudatam, & morum Christiano dignam integritatem?* At hoc dicere, non esset sapere ad sobrietatem.

Ista quidem, vel aliquod eorum, deesse 649
dicit Sinnichio (quem vocat infamem Religiosorum hostem, & inverecundum calumniatorem) Prospero Fagnano (quem de scomatibus, & præoccupato accusat affectu, peritiæque Theologicæ defectu) Stephano Gradio (quem post Honoratum Fabri, accusat de immodestia in Jesuitas, averfoque à Societate animo, ideòque dicit ipsum nullius, vel tenuis esse autoritatis) Vincentio Baronio, cui etiam nullam penitus autoritatem tribuendam dicit in controversia præsentis; quia, inquit, non est vir bonus (quicumque enim aliquibus è Societate fœda impropert, ut Bellarmino, Suario, Vasquio, Lessio, &c. non est vir bonus) Carolum etiam ab Assumptione, Carmelit. excalceat. in Gallobelgica Exprovincialem, immodestum vocat, & impostorem, &c. Sed nunquid modestè? nunquid sobriè?

Siccine enim (vir bone) doctissimis Catholicissimisque viris insultas? Siccine fœda 650
ipsis impropertas? Siccine detrahis? Soline ergo illi alicujus sunt autoritatis, qui placita sequuntur Doctorum Societatis? Soline Jesuitæ sunt homines, cumque ipsis morietur sapientia? Estne vir bonus qui hæc dicit? Estne audiendus, qui sine probatione dicit? Talefne virorum integerrimorum detractores tolerat Societas?

Prosper. Fagnanum, Sinnichiumque laudat 651
Card. Aguirr. laudat orbis universus: tu sine ulla probatione calumniaris. Abbas Gradius, Bibliothecæ Vaticanæ Præfectus, S. Congreg. Indiciis

Nnnnn 2

Consultor, ab impacta sibi à Te, & Honorato Fabri, calunnia, egregie se purgat, suumque, & parentis sui, patrique erga Societatem Jesu studium, officique optima demonstrat in disput. de opin. probab. c. 2. ipsumque virum doctissimum, modestiamque ipsius, soliditatem atque subtilitatem in tractando gravissimo de probabilitate argumento, collaudat Laurentius Bulbulus Cler. Reg. Min. ejusdem S. Congregationis Consultor à Reverendissimo P. Magistro S. Palatii ad examen istius disputationis deputatus. Et verè collaudat: modestia namque ipsius, officiosaque humanitas, & eruditio toto isto opere mirifice resplendet, nec nisi modestos eruditosque ad Censoris officium S. Pontifex, vel S. Congregatio admittere solet: tu ipsum nihilominus, absque ulla caula, de immodestia, defectuque Theologicae doctrinae aded vituperas, ut ipsi *nec tenuem quidem* auctoritatem tibi patiaris.

652 Vincentium Baronium, in suo ad S. Congregationem suffragio, purgat, immò commendat Abbas Gradius, unus ex sex Romanis Theologiae Consultis, quibus Ethicen Baronii examinandam, jussu Alexandri VII. S. Congregatio Indicis commisit: *In hoc (inquit) Scriptore elucet studium pietatis, & honestatis, multa eruditio, solida & profunda doctrina, sana & pura, quae à nemine in suspicionem erroris ulla ex parte vocetur.* Nec ibi tantum, sed & in citata disput. de opin. probab. ipsum purgat à fœda impetitione viro- rum illustrium Societatis, Bellarmini, Suarezii, &c. Nam cap. 4. Ego (inquit) *benignè judicavi, post perlectum diligenter ejus librum, quæ in Suarezium impetu disputationis abreptus dicit: quia eo in libro Suarez vir egregius passim audit, & optimè de Ecclesia meritis. Unus D. Thomam imitatus, mysteria fidei, fundamenta pietatis, novis argumentis confirmat, eruditione illustrat... Recentiorum prudentissimus... dignus elogio, quibus à suis honestatur, &c... Nihilominus, quæ adversus alios ejus Ordinis Scriptores hoc libro dicuntur, dicta videri debent adversus Ordinem ipsum, quem honorificis ubique verbis ab illo appellatum animadverti.* Et c. 36. *Bellarminum novies omnino appellatum animadverti, reverenter ubique & honorificè, & planè ex tanti viri dignitate, &c.* Ipseque Baronius Ethices Christ. to. 2. disput. 3. sect. 1. n. 26. aperte falsa esse ostendit, quæ Honoratus Fabri ipsi objicit *convicia in Suarem, Bellarminum, aliosque illustres Societatis viros, quos (inquit) Honoratus non potest monstrare, extra inculpatam nostræ scholæ tuclam, vel uno verbo fuisse meis libris laceffitos.* Post hæc omnia Baronio Fibus nullam penitus attribuendam dicit auctoritatem. Quia non est vir bonus. Sed æquius de ipso judicium tulerunt, cum Gradio, alii (ipso teste) Romani Censores, nominatim Joannes Niegeus, Estensis Cardinalis Theologus, & Oliverius Planketus, quem Clemens IX. vi-

rum probata virtutis, consummata doctrina, diuturna experientia, in ipsa Urbis Romana luce omnibus dotibus conspicuum declaravit, idèdque Archiepiscopum Armacanum, totiusque Hiberniæ Primatem constituit. Qua in dignitate, in odium fidei die 1. Julii anno 1681. martyr occubuit, prout videre est apud Richardum Arsdekinum ad calcem suæ Theol. tripart. Vir ergo talis & tantus in suo suffragio ad S. Congregat. Vincentium commendat, ob eruditionem, ob docilitatem, ob *doctrina soliditatem, & raram in rebus Theologicis elegantiam.* Librumque ipsius Augustinus Congregat. Sommal. in suo pariter suffragio approbat, *tamquam instructissimum armamentarium adversus grassantes hæc tempestate probabilium opinionum laxitates, christiana vite relaxativas, id solum in eo corrigendum censens, quòd censuram Facultatis Parisiensis ab Alexandro VII. prohibitam citaverit, licet ignorans prohibitionem.*

Superest Carolus noster ab Assumptione 653 quem *Pseudophilalethem* vocat, *impostoremque: eò quòd per imposturam sibi attribuat nomen Philalethis, competens Jacobo Platelio Soc. Jesu.* Sed quò majori jure sibi Philalethis nomen Platelius assumpserit, quàm Carolus? Cur idèd iste impostor, potiùs quàm ille? Futilia ista sunt, quibus confutandis non lubet diutiùs immorari, nec respondere Francisco de Fourmestraux (quem Fibus allegat) Cùm ei Carolus ipse solidè responderit in Triumpho Thomistarum firmato.

CAPUT LIII.

Corollarium tertium. Quo ostenditur sententia nostra Patronos Probabilissimum non rejicere ex malevolo ac amaro in Societatem animo, neque ex affectu ad novitates, vel damnatam doctrinam.

Terillus in præfatione sui Tractatus de Regula Morum, & post eum Fibus, non contenti asserere, sententiam nostram aliam matrem non agnoscere, quàm hæresim Jansenianam (cujus patentem falsitatem evidenter ostendimus c. 51.) ad ampliùs elevandam auctoritatem Patronorum sententiæ nostræ, quæ petenda est ab eorum doctrina & probitate. Si (inquiunt) *constiterit eam animo alieniore, aut passione aliqua mentem turbante, sententiam seripso traditam, typisque mandatam fuisse, si certum sit, eandem non dissimili impetu hodie in animis quorundam conservari, eisdem studiis, & quasi factiosis progressibus, discipulorum mentibus imprimi; si contraria... quasi Societati propria, in ludibrium Ordinis, & contemptum doctrinae, buccis crepantibus, ab Adversariis animosè deprædicariorum fiat; eo ipso Authorum illorum auctoritatem languere, & ad probabilitatem suis assertis conciliandam, parum, aut nil momenti habere, certum erit. At hic est casus noster: nam veri-*